

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Gyngende Grund

Citation: Brandes, Edvard: "Gyngende Grund", i Brandes, Edvard: *Gyngende Grund*, 1882, s. 63.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_09-shoot-idm139818921375824/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Gyngende Grund

dernæst bekræfte Deres Ord for mig netop det, jeg vil bebrejde Deres Generation. De freder om de døde Pletter, De laver en Theori om at man netop skal være glad ved dem. De frygter Livet. Ja, vist skal De have Politiken ind i Hjemmet i den Form, som passer til det. Hvorfor skulde Deres Hustru ikke interessere sig for det Samme som De selv, hvorfor ikke dele Deres Haab og Bekymringer — og jeg tager just Dem, en Politiker af Fag, bevæget for Deres Lands Vel — hvorfor skulde hun ikke gennemstrømmes af de samme Følelser som De? Men hvad i al Verden vil De da tale med Deres Hustru om, naar De ikke tør nævne det, som berører Dem dybest, som ligger det hele Folk paa Hjærte? Hvorfor ikke oplyse Kvinderne om de Par simple Tanker og Ideer, hvorom det Hele drejer sig?

KALK.

Jeg antager, at Konsekvensen heraf er, at Damerne skulle vælge og selv vælges til Rigsdagen.

AALØV.

Aa, jeg vil ikke fortabe mig i saadanne Fremtidssyner, som iøvrigt ikke skræmme mig saa særdeles. Jeg paastaar kun, at hvis Politik vil sige Alles Interesse, bør ogsaa Alle være interesserede derfor — altsaa ogsaa det

smukke Kjøen. Mig synes det desuden, at de, der tænke som Etatsraaden, berøve sig selv noget af det allerbedste i Livet. Jeg tror at forstaa, hvad et Hjem betyder, hvilken Lykke det er at rejse det Sten for Sten, paa fast Grund, bygge det op uvejrssikret og trygt. Et Ly skal det være, men jeg vil ikke ligge i Dvale derinde. Jeg vil tale og høre tale om det Samme derinde som udenfor, blot anderledes — forstaas ved en Antydning, spørges med et Smil, sammen med en anden fornøje mig over Menneskenes Latterligheder og harme mig over deres Lavheder. Kan jeg ikke faa et saadant Hjem, saa heller slot intet. Hjemmet er der, hvor man helt ud tør være sig selv . . . ellers har man en Bolig, en Lejlighed, maaske en Salon, om det kommer højt . . . (Pavse, hvorunder Kalk trommer paa Bordet. Smilende) Undskyld, jeg tror næsten, jeg leverer et Forsvar for Ninis politiske Interesser.

NINI.

Mange Tak. Behøves ellers ikke. Er det ikke snarere en Opbyggelsespræken for de andre Damer?

GABRIELLE.

Det er da os, der skal takke. Maaske dog Hr. Aaløv vurderer os Damer lidt for lavt. Vi interessere os virkelig for meget af